

Som sagt kan vi ikke støtte SF's forslag.

Mogens Andreassen (DF):

Som jeg sagde ved nr. L 193, har vi i Dansk Folkeparti stor forståelse for ligestilling, men vi bør jo konstatere én ting, og det er, at vi ikke kan gøre alle ens. Der er altså en vis forskel mellem kønnene. Vi må dog konstatere, at i dette beslutningsforslag lægges der af SF vægt på, at uanset på hvilket uddannelsesmæssigt niveau kvinder ligger, skal de sidestilles med mænd både lønmæssigt og pensionsmæssigt.

Det ville være naturligt, hvis der var tale om en mand og en kvinde, der var på samme uddannelsesmæssige niveau og var arbejdsmæssigt ligestillede. Sådan er det ikke i alle tilfælde, det ved vi, og det kan ikke være anderledes.

Der er mange faktorer, der er afgørende for, om man ud over det lige nævnte forhold om uddannelse og arbejdsområde kan opnå den ligestilling, der er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Man kan jo heller ikke sige generelt, at kvinder kommer senere ud på arbejdsmarkedet end mænd, men der kan være en tendens begrundet i fødsler, børnepasning osv.

Jeg mener, det er rigtigt, at der kan være denne her forskel, men i Dansk Folkeparti mener vi dog, at disse problemer ikke skal løses via lovgivning, men må løses af arbejdsmarkedets parter. Det er en vanskelig opgave at nå den ligestilling, som SF ønsker.

Uanset de intentioner, SF har om ligestilling på løn- og pensionsområdet, er Dansk Folkeparti ikke enig med SF i beslutningsforslaget. Vi er ikke med til nye tilskudsordninger og afviser derfor forslaget.

Anders Samuelson (RV):

SF foreslår, at staten skal indbetale arbejdsgiverbidraget til pension under graviditet, barsel, fædre- og forældreorlov samt under børnepasningsorlov.

Forslaget skal som sådan ses i sammenhæng med nr. B 93 om fjernelse af køns- og invaliditetsdiskrimination i arbejdsmarkedspensioner, som vi har behandlet tidligere i dag, og ligesom under behandlingen af det forslag skal jeg sige, at Det Radikale Venstre er enig i intentionerne bag forslaget.

Det er et problem, at kvinder i et vist omfang ikke har samme muligheder for pensionsopsparing, fordi de i perioder er væk fra arbejdsmarkedet, f.eks. på grund af graviditet. På den an-

den side mener vi ikke, at det er noget, som Folketinget skal lovgive om.

Løn- og arbejdsmarkedspension er som nævnt et anliggende for arbejdsmarkedets parter, og det ønsker vi ikke at ændre på. Fra radikal side har vi tillid til, at parterne kan løfte det ansvar, det er at sikre lige pensionsforhold for alle, og det viser sig faktisk at være tilfældet, for hver gang der er overenskomstforhandlinger, udbygges arbejdsmarkedspensionerne, og flere områder inddrages, og det kan vi kun opfordre til at man fortsætter med; det gælder også pensionsindbetalinger under barselorlov.

På flere og flere områder udbygges ordningerne, så der gives løn under barsel og dermed også ret til optjening af pensionsbidrag, så jeg synes ikke, der er grund til at være så pessimistisk, som der ligesom lægges op til fra forslagsstillernes side.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

I bemærkningerne til forslaget peger forslagsstillerne fra SF på en lang række forhold, som er en beskæmmende konstatering af ulighederne mellem mænd og kvinder. Det er jo, som forslagsstillerne også siger, begrænset, hvad vi gennem lovgivningen kan løse i et snuptag, men det, der kan gøres, skal gøres.

Forslaget er som sådan meget begrænset, bl.a. ved, at der kun er tale om statslig indbetaling af arbejdsgiverbidraget, der kun udgør 2/3 af den samlede pensionsindbetaling i de omtalte perioder, men Enhedslisten støtter forslaget, uanset at det er begrænset.

Vi vil gerne samtidig fremhæve forslagsstillernes bemærkninger om den særlig lave ydelse under børnepasningsorloven. Her ville det eneste rimelige socialt set være, at staten påtog sig forpligtelsen til at indbetale også den del af pensionsopsparingen, der normalt er lønmodtagerdelen, alternativt naturligvis at forhøje orlovsydelsen tilsvarende.

I forlængelse af de bemærkninger vil jeg godt tilføje, at der i lighed med, hvad der var tilfældet i de to tidligere diskussioner, vi har haft i dag, er behov for, at regeringen hurtigst muligt kommer med udspil til, hvordan vi også i andre dele af arbejdsmarkedspolitikken kan fremme en reel ligestilling.

Vi frydede os jo over at høre arbejdsministerens udtalelser om at fremme ligeløn, udtalelser, som kom frem på selveste kvindernes